

TÍÐINDI

FERÐAFÓLK ERU FARIN AT BOYKOTTA FØROYAR

HVØRS MANS RÆTTUR Ferðafólk eru vónbrotin og ill, um hetta nýggja rákið, sum hevur tikið seg upp í Føroyum, sigur menningarstjórin í ferðavinnuni, Jóhan Pauli Helgason

Áki Bertholdsen

Vit eru nú komin í ein veruligan vanda fyri, at útlendsk ferðafólk fara at boykotta Føroyar - og vit hava eisini dømi um, at tað longu er hent.

Tað staðfesti Jóhan Pauli Helgason, menningarleiðari á Visit Faroe Islands á ráðstevnu í Norðurlandahúsinum um hvørs mans rætt til at ganga í haganum í Føroyum.

Tað er ikki heilt ókent, at útlendsk ferðafólk boykotta okkum, men hesa ferð er tað ikki grindadráp, sum fær útlendsk ferðafólk at venda okkum bakið.

Tað, sum ger ferðafólk so ill eru øll gjøldini, sum bøndur kring landið eru farnir at áleggja fólki fyri at sleppa út í náttúruna á ávisum stöðum.

Gjøldini eru ikki samskipa og hvør einstakur bóndi setir sítt gjald á, alt eftir hvat hvat hann heldur vera hóskaði.

Gjøldini eru eisini tilvildarlígg upp á aðrar mátar, tí summastaðni skulu øll rinda, men aðrastaðni eru tað bara útlendingar, sum skulu gjalda ímeðan føroyingar sleppa frá.

Ruðuleiki valdar

Johan Pauli Helgason staðfestir, at í lötuni er tað ruðuleiki, sum valdar, har hvør í sínum lagi setir ger tilvildarlíggjar gjaldsskipanir.

Men hann heldur, at í minsta lagi er so tað góða komið burtur úr, at nú ásanna allir partar, at hendan stöðan kann ikki halda fram, og at okkurt má gerast fyri at fáa viðurskiptini í eina tryggja og fasta legu.

Men hann heldur, at tað verður neyðugt at vit fáa eina politiska loysn, tí talan er um grundleggjandi spurningar, sum ognarrætt móttvegis frælsinum hjá fólki at ferðast í náttúruni, og tað snýr seg eisini um umhvørvisvernd.

– So leingi eingin politisk loysn verður funnin, verða tað bøndur og festarar, sum einsamallir gera av, hvørjar treytirnar skulu vera, tí tað eru teir, sum hava allan avgerðarrættin í haganum teir umsita.

– Avleiðingin er, at vit hava fingið skipanir við fleiri ymsum gjøldum, og í summum førum eru gjøldini eisini órimiliga høg.

– Og nógva staðni er ikki talan um fólk at fáa nakra sum helst tænastu fyri tað, tey hava goldið. Og summastaðni verður eisini munur gjørdur á føroyingum og útlendingum.

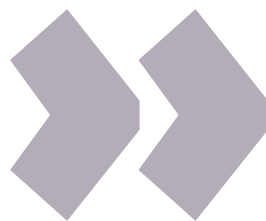
Stygga ferðafólk burtur

Sum heild er endamálið at krevja hesi gjøldini at tálma ferðafólkastreymin fyri at verja náttúruna, sigur hann.

Men Menningarleiðarin staðfestir samstundis, at gjald

stygga fólk burtur. Og gjøldini loysa heldur ongan trupulleika, tí hann verður bara fluttur onkra aðrastaðni, og tað er ikki til at vita, hvat endin verður.

– Men tað kann henda seg, at vit eina ferð koma har til, at

Ferðafólk eru farin at føla seg óynskt í Føroyum

tað ikki longur ber til at flyta trupulleikan, tí gjøld eru alla staðni

Jóhan Pauli Helgason sigur, at avleiðingin av tí kann vera, at ferðafólk so fara at boykotta Føroyar.

– Tað er ein veruligur vandi, tí ferðafólk hava ta fatan, at tað er ov dýrt og óunnligt at vera ferðafólk her, leggur hann afturat.

Hann sigur á, at vit eru longu í teirri stöðu, at ferðafólk

eru farin at føla seg óynskt í Føroyum.

Hann vísir á, at kemur ein familja við tveimum vaksnum og tveimum børnum til Føroya, er skjótt at tey mugu gjalda einar 4.000 krónur afturat øllum øðrum, fyri at síggja eina trý, fyra ferðamál, sum tey vilja síggja. Og í summum førum fáa tey onga tænastu afturfyri, heldur ikki ferðaleiðara.

– Hetta eru útreiðslur, sum tey ikki høvdu væntað, tí tey vistu einki um gjøldini framm- undan, og tað elvir til stóra misnøgd.

– Og í summum førum kann náttúruvernd ikki vera orsøkin til gjøldini, tí gingið verður eftir gøtum allan vegin, uttan at stíga fótin á gras, sigur menningarleiðarin.

Okkara umdømi syndrast

Hann sigur, at tíðindini um øll hesi nýggju gjøldini, sum nú er í Føroyum, eru farin at breiða seg kring heimin, og á Visit Faroe Islands fáa tey dagliga boð frá vónbrotnum ferðafólki, sum føla seg so dyggiliga snýtt av gjøldunum, sum nú eru ásett.

Onkur av teimum halda eisini, at gjaldið tey hava goldið, er burtur úr vón og viti fyri tænastuna tey finga aftur fyri.

Og ferðafólk hava skrivað

til okkum har tey siga, at tey eru fegin um, at tey frættu um hesi gjøldini, áðrenn tey høvdu keypt ferðaseðlin til Føroya, tí nú fara tey heldur onkra aðrastaðni.

Menningarleiðarin sigur, at okkara umdømi sum eitt land, ið er vert at vitja, er við at syndrast, og heldur hendan gongdin fram, heldur ruðuleikin eisini bara fram.

– Og vit fáa heldur ikki eina skipaða ferðavinnu fyrr enn eisini vit fáa eina skipan fyri, hvussu ferðavinnan kann brúka náttúruna.

Hann vísir eisini á, at tey hava havt nógvar fundir við bøndur og festarar, men tað er ógjørligt at gera serligar avtalur við hvønn einstakan av teimum yvir 470 bøndrum og festarum kring landið.

– Tí mugu vit hava eina felags skipan fyri alt landið, sigur Jóhan Pauli Helgason

Hann sigur, at ein loysn kann vera, at ferðafólk rinda eitt umhvørvisgjald, sum síðani verður býtt sundur í trý, har bøndurnir fáa ein triðing, har ein triðingur fer til náttúruvernd, og har tann síðsti triðingur fer til at seta fólk í starv til at gera gongugøtur og annað í náttúruni.

Tey halda nevniliga, at tað er neyðugt at gera gøtur at ganga eftir, ikki bara gomlu

